

Uit de pastorie – week 3 2025

Wat achter ons ligt

Afgelopen zondag verbleven we in de prediking in Jericho (Lukas 18:35-43). De stad die er niet had mogen zijn (Jozua 6:26. We ontmoetten er een blinde bedelaar, die er ook niet had mogen zijn (Deut. 15:4). Dat is niet bepaald beeld van het Koninkrijk van God – meer het koninkrijk van de mens. Was het daarom dat de discipelen zich als een sneltrein door Jericho wilden haasten, op weg naar Jeruzalem om daar mee te gaan maken dat Jezus het Koninkrijk van God zou gaan brengen? Was het daarom dat ze die bedelaar maar een hinderlijke vertraging vonden? Jezus heeft in zo'n stad toch niets te zoeken of te vinden? Ja, juist wel! Als Jezus iemand hoort roepen om ontferming, stopt Hij meteen. Hij ontfermt Zich over wie alleen maar van ontferming kan leven. Ook heeft deze bedelaar beter begrepen Wie de Heere Jezus is dan Zijn eigen discipelen en een groot deel van de massa. Het Koninkrijk van God is voor de armen van geest. Het is daar waar je het menselijkerwijs niet verwacht. Het is daar waar het volgens de gedachten van de wereld en de natuurlijke mens niet zijn kan. Daarom ook de vraag aan het begin van de preek: wie is er eigenlijk blind in dit gedeelte? Voorzichtig trokken we die lijnen ook door naar de Avondmaalsvoorbereiding: zien we in het Heilig Avondmaal de Heere Jezus zoals Hij door ons gezien wil worden, namelijk als Redder van het Verlozene en als Lam dat voor onze zonden geslacht is? Of zijn onze ogen, zelfs als Avondmaalganger, gesloten voor dit geheimenis? Dat hangt mede samen met de vraag of we onze eigen diepste nood zien, dat we zonder Christus hopeloos en reddeloos verloren zijn. Hoe dan ook: met de blinde roepen we: dat wij zondag de Heere mogen zien! Hij laat Zich immers zien, in gebroken brood en vergoten wijn. En al roepen duizend stemmen (tot ons geweten toe) dat dat zomaar niet kan – Jezus stopt en zegt: breng hem bij Mij. Er is een nodiging die hartelijk en aanhoudend roept: Kom!

Wat voor ons ligt

Rond de diensten van het Heilig Avondmaal blijven wij nog even in Jericho. Daar zijn nog meer blinden die door de Heere Jezus genezen worden. Én daar is Zacheüs, de tollenaar. Sommige gemeenteleden gingen na zondagmorgen meteen al op onderzoek uit, hoe de verschillene genezingswonderen van blinden in de evangeliën zich tot elkaar verhouden. Hoeveel blinden zijn er nu precies genezen in Jericho? Hebben de evangelisten van één genezing verschillende weergaven? Was de blinde in Lukas 18 dezelfde als Bartimeüs in Markus 10? En hoe belangrijk zijn die verschillen? Niet op alle vragen is een sluitend antwoord te geven, en dat is ook niet erg. De evangeliën zijn pas tientallen jaren later opgeschreven, en elke evangelist had daarbij zijn eigen herinneringen en details – en die kunnen, net als bij ons, verschillen terwijl het over één en dezelfde gebeurtenis gaat. Verschillen tussen de evangeliën betekenen in ieder geval

niet dat de Bijbel een onbetrouwbaar boek zou zijn. Ze laten zien dat de Heere mensen gebruikte, en daarin ligt een verschil met de moslims en hun visie op het ontstaan van de Koran. De Bijbel is en blijft een betrouwbaar boek omdat het ons naar waarheid openbaart Wie de Heere is. Hij is in werkelijkheid niet anders dan wij Hem in Zijn Woord tegenkomen. Stel je voor dat het anders zou zijn....!

Iets anders wat in Jericho opvalt, is het gemopper. De blinde werd bestraft omdat hij zo hard naar de Heere riep – er is ook gemopper als Jezus bij Zacheüs in huis de maaltijd gebruikt. Het weerhoudt de Heiland er niet van om Zijn gaven en genade ook in deze stad rijk uit te delen. En zoals zo vaak: Hij deelt het uit aan hen bij wie je het niet verwacht....! Het voelt daarom altijd als een wonder, ook als je aan de Avondmaalstafel je plek mag innemen. Amazing grace, zoals we zondagmorgen zongen....

We bidden om een zondag waarin de Heere Zichzelf in ons midden verheerlijkt.

Ten slotte

Uit de pastorie een hartelijke groet aan u en jullie allen, ook van mijn vrouw, een groet in de levende HEERE.

Uw A.J.M.